

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Γ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 134

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Δ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἑτησία καὶ προπληρωτὴ διὰ τὰς Ἀθ. καὶ τὸν Περικτὶ δραχμῶν 12, διὰ τὰς Ἑξαμηνιαίας δραχμῶν 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγμα 20.
Ἀγγελικαὶ καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ἢ στίχοις.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1888

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΤΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ

80

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ φαντασμαγορία τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου ἐξακολουθεῖ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ἀκόμη δὲν ἐξητμίσθη διὰ τὴν πολυκροτον αὐτὴν ὑπόθεσιν. Ἄλλως τε αἱ ἐξελέγξεις, ἢ μᾶλλον εἶπειν αἱ ἀνασκαφαὶ αἱ μέχρις ἐσχάτων ἐξακολουθήσασαι ἀπεκάλυπτον ὁσημέραι νέα εὐρήματα. Χιλιάδες ἀπ' ἐδῶ, χιλιάδες ἐκεῖ κεκρυμμένοι ἐντὸς ἐγγράφων, ἐροίμηναι τυχαίως εἰς τὰ συρτάρια, χρεώγραφα, χρυσίον εἰς γρούπουε, χρήματα συγγενικά καὶ κληρονομικά, ἀντίτιμα βαλανιδίων καὶ παντοῖα ἄλλα! Ἄλλὰ τὸ σπουδαιότερον εὐρημα, ἦτο ἡ εἰς τὸν πυθμένα τοῦ Ταμείου ἀνακαλυφθεῖσα ὀριστικῶς, ὡς φαίνεται, σεβασμία μορφή τοῦ κ. Δηλιγιάννη. ἀνακηδέσασα ἀπὸ τοῦ βᾶθος τοῦ χρηματοκιβωτίου ὡς ἀπὸ ἀληθοῦς boîte-à-surprise. Ὁ κ. Δηλιγιάννης κατὰ τοῦτο ἀνεδείχθη ἀληθὴς μηχανορράφος, ἀφοῦ ἐπεχείρησε ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸ ἀνώτατον πᾶτωμα τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀναρριχόμενος ἀπὸ τοῦ κατωτάτου.

Δὲν ἦτο δὲ μόνη αὕτη ἡ περίστασις καθ' ἣν ἀνευρέθη ὁ κ. Δηλιγιάννης. Εἰς τὴν γενομένην παρὰ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἔρευναν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Γρηγοράκη εὐρέθη πάλιν ἐκεῖ καὶ διὰ νὰ μὴ φανῇ μάλιστα ἔσπευσε νὰ κρυβῆ, ὡς λέγουσιν, εἰς τὸ μᾶλλον ἀπόκρυφον μέρος τῆς οἰκίας. Ἐπρεπε βεβαίως νὰ ὑπάρχουν λόγοι ἀρκετὰ σοβαροί, διὰ νὰ καταφύγῃ ὁ εἰρημένος πολιτικὸς ἀνὴρ εἰς τοιαύτην ἀνάγκην.

Αὐτὸ δὲ τὸ πρᾶγμα, τὸ νὰ εὐρεθῇ δηλαδὴ ὁ ἀληθὴς ἄνωμος κ. Δηλιγιάννης ἀναμειγμένος ἔστω καὶ κατ' ὄνομα εἰς ὑπόθεσιν ταμιακὴν τοιαύτης φύσεως, τεκμηριοῖ ἔν γεγονός πολυσήμαντον, ὅτι πρέπει ν' ἀπεκατεσταθῆσαν ἐσχάτως φιλικώτεραι αἱ σχέσεις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου. Αὕτη εἶνε ἡ μᾶλλον πιθανὴ ἐξήγησις.

Κρίσις περὶ τοῦ κ. Γρηγοράκη.
Κρίμα νὰ εἶνε ταμίας Κεντρικὸς καὶ νὰ κάμνῃ πράγματα τόσον... ἐκκεντρικά!

Περὶ τοῦ κ. Βλαχάνη ὁσημέραι ἀποδεικνύεται, ὅτι αὐτὸς εἰργάζεται χωρὶς ποσῶς ν' ἀποβλέπῃ εἰς πολιτικούς σκοπούς καὶ ὅτι ἡ πρᾶξις του οὐδεμίαν ἠδύνατο νὰ ἔχη σχέσιν μὲ τὸ κίνημα, ἀφοῦ ἐφρόντιζεν ὥστε τὰ χρήματα, ἅτινα ἐκέρδιζεν ἐκ τῶν ἐξόχων πρὸς τὸ Κράτος ὑπηρεσιῶν του νὰ τὰ διαθέτῃ εἰς ἀκίνητα!

Ἐν τούτοις ὁ κ. Γρηγοράκης ἐξακολουθεῖ τόσας ἡμέρας τῶρα ἀδιαθετῶν. Ὅσάκις μεταβαίνουν νὰ τὸν παραλάβωσιν ἐκ τοῦ ἐν ταῖς φυλακαῖς Τριγγέττα ἐνδικοιματὸς του, ὁ κ. Γρηγοράκης λέγει, ὅτι εἶνε ἀδιάθετος, καὶ ἡ ἀδιαθεσία του παραταίνεται ἐπὶ πολὺ. Ἡ ἀδιαθεσία αὕτη τοῦ πρώην Κεντρικοῦ Ταμείου ἤρχισε ἀφ' οἷου, του ἔπαυσε πλέον νὰ διαθέτῃ ἐκατομμύρια.

Σ. Λ. ΦΟΙΤῆ κ. Βλαχάνη.
... τὰ ἡγέρσασα!... Καὶ νὰ μὴ φροντίσω ν' ἀ-

γοράσω καὶ αὐτὸ τὸ σπίτι τοῦ Τριγγέττα διὰ νὰ εὐρεθῶ τῶρα μετὰ τὴν ἀπόλυσίν μου εἰς τὸ σπίτι μου!

Καὶ ἡ ποδάγρα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ; Ἐθεραπέυθη ἐντελῶς; λέγεται μάλιστα, ὅτι ἦτο τέχνασμα. Ὁ κ. Τρικούπης ὑπεκρίθη τὸν ποδαλγὸν διὰ ν' ἀφήσῃ τοὺς ἥρωας τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου νὰ πάρουν δρόμον καὶ ἔπειτα νὰ ὀρμήσῃ καὶ νὰ τοὺς πιᾶσῃ διὰ μιᾶς.

Θόρυβον μέγαν ἤγειρε τὸ ἀληθὲς κκτόρθωμα τῆς συμβάσεως περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμων ἀπὸ Μύλων εἰς Τριπολιν. Οἱ κώδωνες ὅλων τῶν νῶν τῆς Τριπόλεως καὶ ἄλλων τῆς Ἀρκαδίας πόλεων ἤχουν χαρμολύματα καὶ τὸ carillon αὐτὸ τῆς Πελοποννήσου ἀντήχει λίαν δυσκρέστως εἰς τὰ ὦτα τοῦ ἐκ Γόρτυνος πολιτικοῦ.

Τὶ καμπάναις ἀκούει καὶ αὐτὸς ὁ δυστυχὴς κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας!

Ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια ἀπῆλθεν εἰς Κέρκυραν, ὅπου θὰ διαμείνῃ περὶ τὸν ἓνα μῆνα. Εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἡ ἐορτὴ τοῦ ὀνόματος τοῦ βασιλέως, πιθανῶς δὲ καὶ ἡ τοῦ ὀνόματος τοῦ Διαδόχου θὰ ἐορτασθῶσιν ἐνταῦθα ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῆς καὶ θὰ λειψώσιν αἱ ἀφορμαὶ τῶν διαδηλώσεων κατὰ τὰς ρηθείσας ἡμέρας εἰς τὸν Πολιτικὸν Σύλλογον.

Ἄλλὰ τὸ ἀτίθασσον σωματεῖον σκοπεύει νὰ ἰδρῶσῃ ὑποκατάστημα εἰς Κέρκυραν; Ἴσως μάλιστα ἀποφασίσῃ νὰ μεταφέρῃ ἐκεῖ καὶ τὴν κυρίαν του ἑδραν, ὡς ἔσται τελευταίως κατὰ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ὅστις προσδιώρισε βροθημα χρηματικὸν μόνον εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Δρομοκαίτου.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων διὰ τὴν προσηχὴ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον Ὀλυμπιάδα προεκκηρύχθη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκθέσεως καὶ «ἄλλα ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα».

Τὸ βραβεῖον τοῦ ἀγῶνος τούτου δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀπὸ τοῦδε ἐξησφαλισμένον ὑπὲρ τοῦ τολμηροτάτου κ. Λεβίδου.

Ἐπιγραφή ἀνέκδοτος ἐν τῇ ὁδῷ Εὐρυπίδου :

OINOIΠΛΑΒΙΟΝ
ΠΩΣ ΔΕΝ ΜΟΥΣΚΑΣΕΣ
Αημ. Μαγουλᾶ
Κρασί τῆς καρδιάς καὶ τῆς ζωῆς
Vins tu Paris

Ἡ Ζούκα

ΤΙ ΧΡΟΝΟΙ!

Τί μεγάλοι χρόνοι!... στέκει καὶ ἀπορεῖ...
'στὸ Ταμῆον 'μπαίνει ὁ Καλογερεῖς,
καὶ ὅπως πάλι λέγε τῶν κακῶν ἢ γλώσσαίς
'βρίσκει μιλιούνη καὶ χιλιάδες τόσαις.

Τί μεγάλοι χρόνοι!... κλέπται ποιηταί,
τόσα δακτυλίδια, μέγαλα καὶ λοῦσα,
τρέχουν Ἀστυνόμοι καὶ Ἀνακριταί
καὶ τὸ κόβει λάσπη κάθε κλέφτρα Μοῦσα.

Χρήματα κρυμμένα... πόλιος παρᾶ...
ἀπορεῖ καὶ χάσκει κάθε φουκαριᾶ,
καὶ ὁ καθεὶς ἐλπίζει πῶς καμνὰ φορὰ
καὶ αὐτὸς θὰ κρύψῃ ἐθικὸ παρᾶ.

Τί μεγάλοι χρόνοι!... τί παρᾶ ποῦ τρέχει!...
σήκω, Γρηγοράκη, καὶ κτυπᾶ ἡ δάνα,
καὶ ὁ θεὸς παράδες 'στὰ Ταμῆα βρέχει
ὅπως 'στοὺς Ἑβραίους ἔβρεξε τὸ μάνα.

Χρήματα κρυμμένα μέσα 'στὸ συρτάρι
γὰ μὲγάλ' ἰδέα καὶ ἄγνωστο σκοπό,
καὶ ὁ βασιλεὺς μας δι' αὐτὸ ἐχάρη
καὶ γὰ φρέσκο 'πῆγε εἰς τὸ μὸν ρεπό

'Στὸ καλὸ καὶ πάλι μὲ χαρὰ γεμάτος,
δίχως μὲ σκοτοῦρα πίνε τὸν καφέ,
καὶ ἀφοῦ εὐρέθη θησαυρὸς 'στὸ κράτος
'γρήγορα θὰ πάρῃς δεύτερο λουφέ.

Ζούκα

Ἡ Δ Ω Κ' Ἡ Κ Ἡ Ι

Τὸ δίκτυον τοῦ σιδηροδρόμου ἐν Πελοποννήσῳ ἤγειρεσε πολλὰς συμπιεθεῖς ὑπὲρ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ· πλεῖστα ὅσα τηλεγραφήματα ἀπεστάλησαν εἰς αὐτὸν ἐν οἷς οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐξ ὧν μέλλει νὰ διέλθῃ ὁ σιδηροδρόμος, ἐκφράζουσι τὴν εὐγνωμοσύνην ἀποτινοντες ὀφειλόμενον φόρον. Λέγεται, ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διέταξε παραχρῆμα τὴν εἰσπραξίν τοῦ ὀφειλομένου τούτου φόρου.

Μεταξὺ τῶν συγχαρῶν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν δῆμον φέρεται καὶ ὁ τῶν Τροπαίων. Ὁ κ. Δηλιγιάννης εὐθὺς ὡς ἔμαθε τὸ γεγονός εἶπε βέβαιον, ὅτι εἶπε εἰς τινὰ τῶν φίλων του ἐρωτήσαντα διατί δὲν κοιμᾶται :

— Οὐκ ἐᾶσι με καθεῦδειν τὰ ἐπὶ τοῦ δήμου Τροπαίων τοῦ Τρικούπη τρόπαια.

Καὶ ἡ γνώμη τοῦ δήμου Τροπαίων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ σιδηροδρόμου ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα, διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὑπογράφεται καὶ ἀνὴρ εἰδικὸς, ὁ πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Γίφτος.

Ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων περὶ ὀπλοφορίας. Ἀστυνομικὸς κλητὴρ συναντᾷ φοιτητὴν τῆς Νομικῆς :

— Δὲν μοῦ λές τί ἔχεις κάτω ἀπὸ τὸ παλτό σου ;
— Τὸ ἐγχειρίδιον τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.
— Σοὺ τὸ κατάσχω, διότι ἔπρεπε νὰ ξέρης, ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ὀπλοφορία.

Εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμῆον ἐξακολουθοῦσιν ἀκόμη αἱ ἐξελέγξεις καὶ παραδόσεις. Ἡ τοιαύτη βραδύτης φαίνεται εἰς τινὰς ἀνεξήγητος, εἰς ἄλλους ὅμως φυσικωτάτη, ἀφοῦ πρόκειται περὶ παρᾶ-δόσεως

Ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, νομίζομεν, ὅτι εὐκόλως δύναμεθα νὰ ἔλωμεν καὶ εἰς τὸ ἀναφανὲν ζήτημα τῆς ἀποκεντρώσεως. Πρὸς ὑποστήριξιν λοιπὸν τῶν ἀποκεντρικῶν ἀρχῶν πρόκειται νὰ συστηθῇ σύλλογος, ὅστις καθ' ἡμᾶς δὲν θὰ κάμῃ τίποτε, ἐὰν δὲν ἐκλέξῃ πρόεδρον τὸν κ. Κέντρον καὶ δὲν ἐνοικιάσῃ κατάστημα εἰς μέρος ἀποκεντρον.

Καὶ μία ἐρώτησις :
Ἐὰν ὁ κ. Κέντρος διορίζετο ταμίας δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ λέγηται αὐτοδικαίως κεντρικός ;

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ ἡ ἀγορὰ μας, καθ' ἣ ἔγραψεν ἐφημερίς τις, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ἠσθάνθησαν τὴν ἔλλειψιν πεντακοσιοδράχμων καὶ εὐκόλως ἐξηγήθη τοῦτο μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐξ ἐκατομμυρίων. Θέλων νὰ εἶμαι εἰλικρινὴς ἐγὼ ὁμολογῶ, ὅτι τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἔχω αἰσθανθῆ πολλὸ πρότερον.

Φαίνεται, ὅτι οἱ κατὰ τὴν προσηχὴ Ὀλυμπιακῶν ἔθελον προκηρυχθέντες ἀγῶνες θὰ τελεσθῶσι μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Οἱ μαθηταὶ ὅλων τῶν Γυμνασίων ἤρξαντο ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἀσκούμενοι εἰς τὴν «Λιθοβολίαν καθ' ἣν ἕκαστος τρόπον εἴθισται» ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἄρεως. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν εὐάρεστον, διότι ἔθραυσθησαν δύο κεφαλαί.

Ὁ κ. Μανσόλας ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν ἀγωνοδικῶν, ὅτι θὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸν τρίτον ἀγῶνα ἦτοι εἰς τὸν «δρόμον μετ' ἐμποδίων». Τὸ γέρας θεωρεῖται βέβαιον.

Λαμπρὸν γεῦμα παρέθετο ἐν τῷ ἐξοχικῷ αὐτοῦ κτήματι ὁ Δημοτικὸς Σύμβουλος κ. Σόλων εἰς τὸν Δήμαρχον καὶ τοὺς συναδέλφους του. Ὅλοι ἀνεχώρησαν καταγοητευμένοι ἀνακράζοντες : Σόλων ! Σόλων ! Σόλων !

Κατὰ τὴν μουσικὴν συναυλίαν τοῦ μικροῦ Ζούκα :
— Τί κομμάτι εἶνε αὐτό, μπαμπά ;
— Τοῦ Σοπέν.
— Γιατί τὸν λένε Σοπέν, μπαμπά ;
— Γιὰ νὰ σωπαίησῃ.

Ἡ Ζούκα

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΧΕΙΜΩΝΑΝΘΟΙ

Οι αισθηματικοί νεανίαι και αι όνειροπόλοι νεάνιδες, όσοι και όσοι θα λάβωσιν ανά χείρας τόν άρτι έκδοθέντα τόμον του ποιητού και ήμετέρου συνεργάτου κ. Ιωάννου Πολέμη, θα εύρωσιν έν αύτῷ άποτειθεμένους εις μελωδικούς και εύρυθμούς στίχους τών παιδικών αύτών εύρώτων, τό άόριστον και άνήσυγον, τό παιγνιώδες και άλλοπρόσαλλον, τό περιδάκρυ συγγνώμης και φιλομειδίας, και μετά τήν άνάγνωσίν του έσως παραμείνωσι ρεμβάζοντες και προσπαθούντες νά ανακαλέσωσι κατά νούν τους στίχους, όστινας γλυκύτερον ένετοπώθησαν έν ταίς καρδίαις των. Οι νέοι, και πρό πάντων αι νεάνιδες, τοιούτων ιδεώδεις σχηματίζουσιν άνέκαθεν τής ποιήσεως: ή άλήθεια, ή ζωή, τό αισθημα, ό κόσμος έν τή ποιήσει ε'νε δι' αύτούς: ό έρωσ εις στίχους εύκόλους, εύλήπτους, μέ ώραίας ήμοιοκαταληξίας, εύφάνταστος, άπερίσκεπτος, πολύ όλίγον φιλόσοφος, δεξιός έρασιτέχνης, περιόριζον τάς πτήσεις του μέχρι του σημείου, πέραν του όποίου εξαφανίζεται ή εύκρίνεια τών σχημάτων του. Αι νεαραί κόρηι άγνοούσιν και ούδέποτε όνειροπόλησαν τά ιερά όρνεα του Διός, ένόσω βλέπουσιν έγγύς των περυγίζουσιν και προκλητικήν τήν λαμπροπτέρυγα πεταλούδαν. Η άρμονία τών άστρον, ής έποτίζετο ό Πυθαγόρας, ούδέποτε κατήλθε μέχρι τών άκοών αύτών: άρκευ δέ έν μαγική έσπέρα Απριλίου ν' άκούσωσιν ύπό τό φρίσσον φύλλωμα, τής άηδόνος τό κελάδημα, ίνα βυθισθώσιν εις έκστασιν. Εις τήν «Απόφασιν» έν τών πλουσιωτάτων και καλλίστων ποιημάτων τής συλλογής τών Χειμωνάνθων ή άηδών φάλλει πρός νέαν κόρην τοιαύτα:

Έγώ ε' άηδόνι τό μικρό, τό μικροκαμωμένο,
έγώ ποθ είμαι μοναχά γιά έρωτα πλασμένο,
ποθ τραγουδῶ τήν εύμορφιά, ποθ τραγουδῶ τά ριάτα,
κ' ε'ν' όλα τά τραγουδία μου άπ' έρωτα γεμάτα,
ήλθα κ' έγώ κ' έκρόστηκα μέσ' ε' τά κλαδιά, στοχάσσο,
νά τραγουδήσω έρωτικά τά τόσα όνειράτά σου.

Η ποιήσις του κ. Πολέμη ε'νε ως ή άηδών του κήπου, ψάλλουσα μόνον τόν έρωτα πρός μόνην τήν νεότητα. Γενικότερον δ' ε'πειν ή Μούσα τών Χειμωνάνθων δέν άρέσκειται εις αίθερίας πτήσεις, εις εύρεΐς ήρίζοντας εις κατοπεύσεις του άπειρου, εις άρήτα σκαλίσματα, εις πατριωτικήν ρητορίαν, εις φιλοσοφικούς μονολόγους, εις τρικυμίας και κεραυνούς. Η Μούσα τών Χειμωνάνθων δέν εξέρχεται

πέραν τών όρίων του σκιερῶ και εύανθῶς κήπου, τόν όποιον εξέλεξεν ως κατοικίαν της. Έκεΐ κρυφομιλούν οι γρόλλιοι, παραπονιΐται ό γκιώνης, εύωδιάζουσιν αι μαργαρίται, τά ρόδα, αι μυρσίναι, αι άκακίαι, και αύτό τό ταπεινόν χόρτον περιβάλλεται δόξαν Σολομώντος. Έκεΐ ύπό τόν πολύαστρον ουρανόν τών νυκτών του Απριλίου προσίγγονται δειλαί και τρέμουσαι αι παρθένοι νά βρυσθῶσι αίώνίαν άγάπην εις τους έκλεκτούς της καρδίας των και τήν επάυριον νά επαναλάβωσι τους όρκους των εις άλλους. Και παρίσταται μάρτυς τοιοῦτον Ειδυλλίων.

Καθόμαστε ε' τόν κήπο πλάι-πλάι,
ή άνοιξε τριγύρω μας γελάει,
ή νύχτα δλη μ' άστρα κεντημένη,
προβάλλει ε' τά κατάμυρα ντυμένη.
Μυρίζουν τά τριαντάφυλλα τ' Απρίλι
παρόμοια μέ τά ροδινά σου χείλη,
νυφούλας λείμονιας μωχοβολούνε
κ' οι γρόλλιοι δλω γιά μās κρυφομιλούνε.
Λογάκια της άγάπης άραδιάζει
ε' άηδόνι ποθ μιλεΐ κι' αναστενάζει
σωπαίω ε'γώ ε' τόν δῶμο σου γεμμένος
άπ' άνοιξι κι' άγάπη μαγεμένος.
Γιά μέ σαιγμή σφαλῶ τά βλέφαρά μου,
κ' ε'τσι θαρρῶ πως δλη αύτή ή χαρά μου,
ή μυρφοδιάει, τά ρόδα ε' ανθισμένα
άπό τήν εύμορφιά σου ε'νε βγαλμένα.
Και λέγω μέ τό ποθ μου: κι' αν χαλάση
δλόκληρος ό κόσμος, δλ' ή πλάσι.
έγώ θα ζω και πάλι εύευχισμένος,
ε' τόν δῶμο σου σάν είμαι άκουμπησμένος.

Τό άνωτέρω ποίημα προσδίδει σαφειάτην ιδέαν τής ποιήσεως του κ. Πολέμη και περιέχει συλλήβδην, ως ε'πειν, τά καθ' ύλην και ε'δη στοιχεΐα ε'ξ όν ό κ. Πολέμη κατασκευάζει, λαζεύει τους στίχους του.

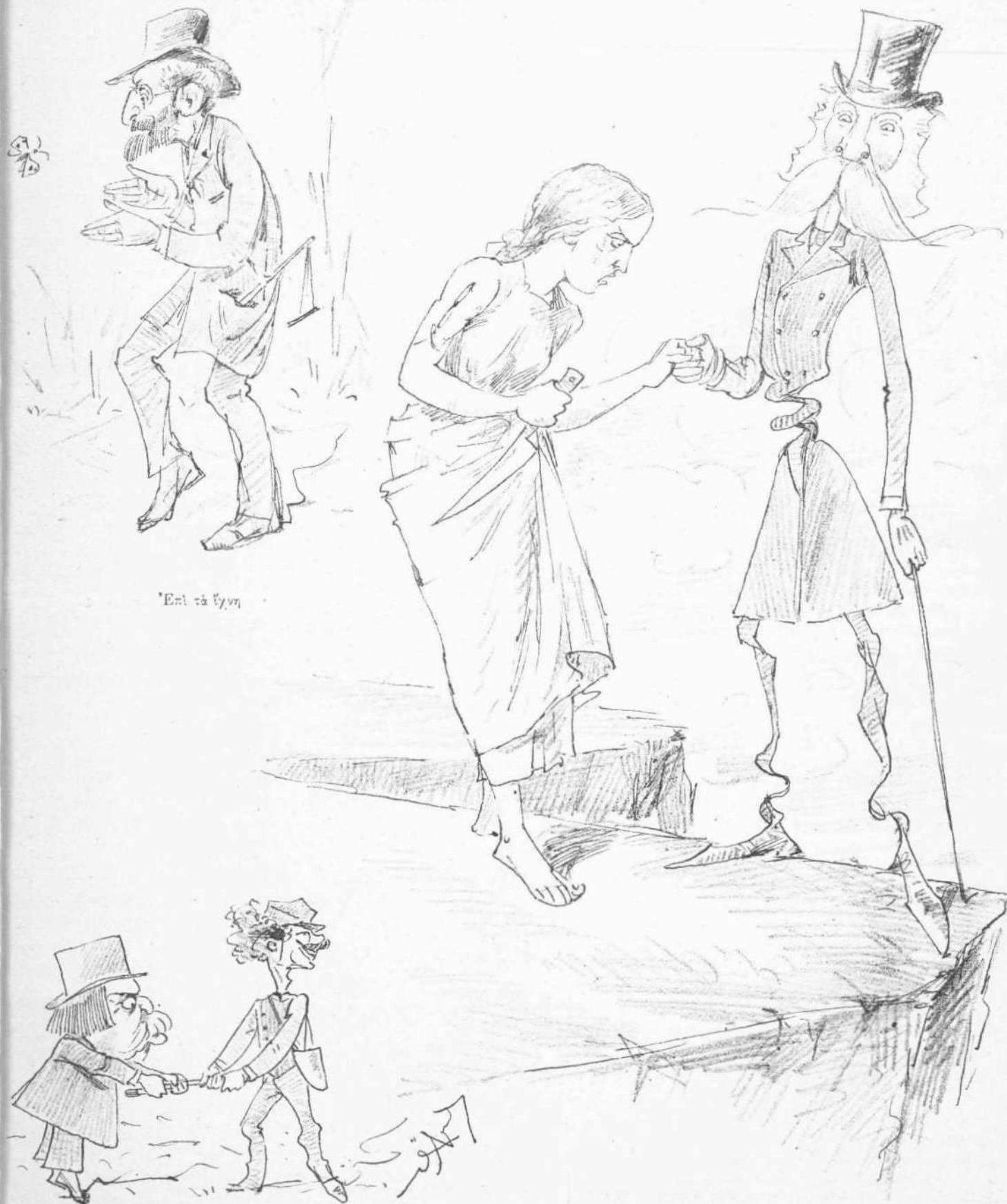
Αλλά ή Μούσα τών Χειμωνάνθων δέν άρκιΐται μόνον εις τό νά προστατεύη τάς έρωτικές συνεντεύξεις τών νέων. Ένίοτε συγκαλούσα κύλω τους νέους και τάς νεάνιδας διηγείται, ως αν ήτο πρεσβυτέρα άδελφή, ώραιούς μύθους, συγκινητικας ιστορίας άρετής και άφροσύσεως. Και τότε οι ήρωες αύτης ε'νε, κατά προτίμησιν γυναικες. Ε'νε ή Δέσπω και ή Έλένη, αι δύο άδελφαί, ή νυφούλα, ή κόρη του παπῶ, ε'νε ή κόρη της μάγισσας, ή γυναίκα του κλέφτη, ή σκλάβια, ή μητέρα, ε'νε ή Χάϊδα, ή μόνη άπαίσια εμφάνισις έν μέση τών άγγελικών ύπάρξεων τών άλλων. Και ε'νε πῶσαι πρότωπα άρετής και άφροσύσεως, ύψόμενα πολλάκις μέχρις ήρωϊσμοῦ. Η τρελλή και άπειριτο: Μούσα του κήπου, χωρίς νά τό ύποπτεύση έσως, άνευ πατάγου, χωρίς φράσεων και επιδείξεων, μέ μόνην τήν βοήθειαν της δημόδους φαντασίας και του δημόδους ρυθμοῦ και της δημόδους γλώσσας φρονηματίζει τάς ψυχάς τών νέων, αίτινας γύρω τήν άκούουσιν προσεκτικώς και εξευγενίζει λεληθῶτως έν ταίς καρδίαις των τόν έρωτα. Μή ζητείτε περισσύτερα ε'ξ αύτης.

Χείρι Μυράμιουχι

ΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ

Του Έλληνοσ ό τράχηλος ζυγόν δέν ύποφέρει
μά και φυλακισμένος κρατά: τό μαχαΐρι,
ε' τάς φυλακάς δέ πάλιν έκεί τάς έν Αιγίνη
μικρού δειν, όπως λέγουσ, πολύ κακό νά γίνη,
γιατί καθεις γνωρίζει, γιατί καθίνας έξέρει
πως Έλληνοσ ό τράχηλος ζυγόν δέν ύποφέρει.
Κ' εις τάς έφημερίδας, αν έτυχε νά 'δῆτε,
μαλώνουν οι Μανιάται κ' οι Στερεολαδΐται
και νυν τους φυλακίζουν, ως δεΐ, κατά φυλάς! . .
Αυτό θα πῆ κουθέρνο αυτό θα πῆ Έλλάς.

Κανείς Άλλοσ

Επί τά έγνη

Έφαρμογή αστυνομικής διατάξεως.

Ο ΗΓΕΤΗΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΑΙΤΕΥΣΕΩΣ

ΙΩΣΗΦ ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

Υπερβόρμηκοντούτης εξεμέτρησε τὸ ζῆν τὴν περὶ-
θούσαν ἑβδομάδα ἐν Ἀργουστολίῳ ὁ γηραιὸς πολιτευτὴς
τῆς Ἐπτανήσου, ὁ ἐνδοξὸς ριζοσπάτης τῆς Ἰονίου Βου-
λῆς καὶ πρωτεργάτης τῆς τελεσθείσης Ἐνώσεως τῆς Ἐ-
πτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος Ἰωσήφ Μομφερράτος. Ἄν-
αί ἐφημερίδες τῆς πρωτεύουσας δὲν ἔσπιυδον φιλοτίμως
ἀμὰ τῆ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου του νὰ ὑπομνήσωσι τὰς με-
γάλας ὑπηρεσίας τοῦ θανόντος πρὸς τὴν ἰδικιτέραν του
πατρίδα καὶ τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον, πολλοὺς τῶν πρῶ-
τῶν μὲν ἤθελε ξενίσαι τὸ ὄνομα τοῦτο. Διότι ἐν τῇ πομπό-
τητι τῶν χαρακτῆρων τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, ὁ Ἰωσήφ
Μομφερράτος ἀνεδείχθη ἀληθὴς ἀδάμας, καὶ ἀφοῦ ἐξετέ-
λεσεν, ὡς οὐδεὶς ἄλλος, τὸ καθήκον του, καὶ διὰ τοῦ λό-
γου ὡς βουλευτῆς, καὶ διὰ τῆς γραφίδος ὡς κρτερὸς καὶ
ἀπτόητος δημοσιογράφος, ἀπεσώθη εἰς μετρούφρονα ἀφαι-
νεῖαν, καταλιπὼν τὸ σταθίον εἰς τοὺς ἐπιγενομένους καὶ
μὴ ἐπιδιώξας τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς. Ἦρξασθη εἰς τὸ μέγα
ἔργον του καὶ δὲν ἀνεμίγη εἰς τὰ κοινὰ, ἀφότου εἶδεν ἐκ
τοῦ σύγγραφου τὴν σηπεδὸνα τῆς πολιτικῆς, ἣν ἀπεστρέ-
φετο ὁ ἔντιμος καὶ ἐλικρινὴς χαρακτῆρ του. Πρασεύων ἐν
ἐλικρινεῖα τὰ δημοκρατικὰ φρονήματα, διετέλεσε μέχρι
τῆς ὑστάτης στιγμῆς πιστὸς εἰς τὴν λατρείαν τοῦ ἰδανι-
κοῦ του, χωρὶς νὰ καταβιβάσῃ ποτὲ αὐτὸ εἰς τὸ βορβο-
ρῶδες στάδιον τῆς δημαγωγίας, καὶ ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς μὲ τὴν παρήγορον συναισθήσιν, ὅτι οὐδὲ κατὰ κε-
ραίαν ποτὲ ἐξετράπη ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἣν ἀνέκαθεν ἠθέλησε
ν' ἀκολουθήσῃ.

Τὸ «Ἄστυ» λυπούμενον, διότι δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνεύρῃ
τὴν εἰκόνα τοῦ ἐνδόξου πατριώτου, ὅπως ἀποθησαυρίσῃ
αὐτὴν εἰς τὴν πινακοθήκην του, ἐκ καθήκοντος ἀφιερω-
τὰς ὀλίγας τρύφας λέξεις ὡς φόρον σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης
πρὸς τὴν μνήμην τοῦ μεταστάντος ἐξόχου πολίτου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ ΔΕ - ΚΑΣΤΡΟΝ

Ἐρατεινὲ μοι Κόμη,

Εἰς προηγουμένην μου ἐπιστολὴν ἐπεχείρησα νὰ σὲ εἰσα-
γάγω εἰς τὰ μυστήρια τῆς Μούσης τοῦ ἐξ Ἀιδινίου
ποιητοῦ Στυλιανοῦ ***, ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ χῶρος δὲν μοι
ἐπέτρεψεν, εἰ μὴ μόνον ν' ἀναλύσω πρὸς χάριν σου, θεσπέ-
σιέ μου ποιητὰ, τοὺς προτασσομένους τρεῖς προλόγους.
Ἦδη ἄς εἰτέλωμεν εἰς τὸ κύριον θέμα, εἰς τὸ ὅποιον
μετ' ἀνεκφράστου χαρᾶς βλέπω, ὅτι σὲ ὀδηγῶ, ὡς ὁ
Βιργίλιος τὸν Δάντην.

Ὁ ἐξ Ἀιδινίου ποιητῆς εἶνε τῆς ρομαντικῆς σχολῆς,
ἀλλ' ὅπως ὅλα τὰ μεγάλα πνεύματα θραύουσι τὰ περιο-
ρίζοντα ταῦτα δεσμὰ καὶ δημιουργοῦσι νέας βάσεις καὶ
νέους κανόνας, οὕτω καὶ ὁ εἰρημνὸς ποιητῆς Στυλιανός,
ἀπὸ τὴν ἄκραν ρομαντικότητά μεταπηδᾷ εἰς τὴν ἄκραν
πραγματικότητά καὶ δὲν ἀνέχεται ποσῶς τὰ δεσμὰ, τὰ
ὅποια ἔθληκεν ἡ μετρικὴ, τὸ συντακτικὸν καὶ ἡ... λογικὴ.
Ἰπὸ τοιαύτης συνθήκας γραφέντα «τὰ πρῶτα ποιήματα»
ἐλπίζομεν, ὅτι θὰ συγκινήσωσι καὶ σὲ, προσφιλέστατέ μοι
Κόμη, καὶ πάντα ἐλθόντα εἰς μικρὰν μετὰ τῶν Μουσῶν
γνωριμίαν.

Εὐθὺς ἐν ἀρχῇ προτάσσειται ποίημα ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν
«Μελαγχολία» ἐν τῷ ὅποιῳ ὁ ποιητῆς ζητεῖ συμπάθειαν

καὶ δὲν τὴν εὐρίσκει, πολὺ δικαίως καθ' ἡμᾶς, ἀφοῦ τὴν
ζητεῖ διὰ τῶν ἐξῆς στίχων :

Ἄχ! συμπάθειαι ἕνα ἔρημον νεανίαν
ποῦ ἦτον εὐπλαγχνος καὶ κατήγησε δυστυχῆ.

Ἐκ τῆς μελαγχολίας μεταπίπτει εἰς «παλμούς ἀνα-
μνήσεων» ὅπου βλέπει «γλυκὰ τὸ ἄνθος τὸ φυλλάκι του
νὰ κλίνει» αἰσθανόμενος κλαίουσαν τὴν ψυχὴν του «εἰς τὸ
δάσος τῆς ζωῆς» καὶ ἐκ τῶν παλμῶν πάλιν μεταπηδᾷ
πάντοτε διὰ τῆς φαντασίας του εἰς «ἐαρινὰς ἐσπέρας»,
ἐν αἷς ὁ ποιητῆς πλέον ἀποθεοῦται διὰ τῶν ἐπομένων
στίχων, τῶν ὁποίων τὴν formε συνιστῶμεν ἰδιαίτερος εἰς
τὸν ἀναγνώστην :

Τὰς ἐαρινὰς ἐσπέρας ἀγαπῶ, τὰς ἀγαπῶ!
ὅποταν ἄστρον ὡς τὴν ἔρημον φανὸν
στῆλβ' εἰς ὠραῖον ἐκ σπαρείρου οὐρανὸν
καὶ τερπνὰ ρεύματα Ζεφύρου ἐκ βουνῶν
λούουσι φυλλώματα ἐκεῖ ἐρημικά!
Ναὶ τὰς ἐσπέρας ἀγαπῶ ἐαρινὰς,
ὅταν νιότης μου γλυκεῖα μειδιᾷ
εἰς ἀναμνήσεις νὰ βυθίζωμαι τερπνὰς
ὅπου ὁ μὸχος τῶν βλαστῶν εὐωδιᾷ!

Πῶς ὁ ποιητῆς κ. Στυλιανὸς ἀγαπᾷ νὰ βυθίζεται εἰς
ἀναμνήσεις τερπνὰς «ὅπου ὁ μὸχος τῶν βλαστῶν εὐω-
διᾷ» ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν, ὅπως ἀδυνατοῦ-
μεν ἐπίσης νὰ ἐξηγήσωμεν πῶς ὁ μὸχος παράγεται ἐκ
τοῦ βλαστοῦ, ἀφοῦ εἶνε γνωστὸν, ὅτι παράγεται ἐκ ζώου
καὶ ὅτι ὁ Βλαστὸς... μόνον βιβλίον παράγει.

Μετὰ τὰς σκοτεινὰς τρύφας σκέψεις καὶ μελαγχολικὰς
ιδέας μέχρις αὐτοκτονίας, ὁ ποιητῆς εἰς ἕτερον ποίημα
φκντάζεται «χορὸν παρθένων» αἵτινες τὸν προσαγορεύουσι
διὰ τοῦ ἐξῆς τετραστίχου :

Ἄ Στέλιο, Στέλιο, τὸ σιγαράκι
τ' ἀνάψες πάλι στὸ γωνιακὸ
μ' αὐτὸ τὸ νόστιμο πουλουδάκι
μᾶς ἑσπεριλαϊνῆς παιδί γλυκὸ!

Καὶ ὁ ποιητῆς ἀπαντᾷ εἰς τὰς παρθένους τρύφας, αἵ-
τινες κερύσσονται ὑπὸ τοῦ κ. Στέλιου μωρότερι καὶ ἀπὸ
τὰς τοῦ Εὐαγγελίου :

Ἄχ βρὲ κορίτσι καὶ τὴ ζωὴ μου
μὲ γέλοια ποτὲ ἐγὼ περῶ
ποτὲ δὲν κλαίουσι οἱ ὀφθαλμοὶ μου
ἔς αὐτὸν τὸν κόσμον ὅπου γυρῶ!

Τοῦ «χοροῦ τῶν παρθένων» ἔπεται «συνέντευξις τοῦ
ποιητοῦ μετὰ τῶν Μουσῶν», τὴν ὁποίαν δύναται νὰ φθο-
νήσῃ πᾶς δημοσιογράφος καὶ τῆς «συνεντεύξεως» παρέπον-
ται «ποιητικαὶ τινες ἀφιερώσεις» εἰς ἃς ὁ ποιητῆς φκίνεται
γενναϊωδωρότερος καὶ τοῦ μᾶλλον γενναϊωδωροῦ ὁμογε-
νοῦς. Τὰ βλέμματα τοῦ ἀναγνώστου ὅμως ἀδύνατον νὰ
μὴ ἐφελκώσωσιν οἱ ἐπόμενοι στίχοι «πρὸς τὴν Εὐαγγελίαν»
τῆς ὁποίας ἡ πρὸς τὰ ζκαχρωτὰ κλίσις βεβαίως θὰ εἶνε
πεφημισμένοι ἐν Ἀιδινίῳ :

Θέλεις κουφέτα νὰ βάλω μέσα εἰς τὴν καρδιά μου
νάρθηκα νὰ πάρῃ; γὰρ νὰ σὲ πιάσω ὡς πονηρὸν;
θέλεις μουκέτο νὰ τὴν πετάξω ὠρατὸ χάμου,
νὰ τὴν ἀρπάξῃ αὐτὸ τὸ χερί που λαχταρῶ;

Οὐχὶ κατωτέρως ἀξίας εἶνε καὶ τὸ ποιητικόν τὸ ἀφιε-
ρωμένον «εἰς τὴν Ἄλμαν», τῆς ὁποίας «τὸ χλοερὸν καὶ
κρθένον πρόσωπον πάντοτε θὰ στολιζῆ ὡς χαμικιέρα-
σον ἢ ἀφέλεια» καὶ τὸ ὅποιον ἀρχεται διὰ τοῦ ἐπομένου
θεσπεσίου τετραστίχου :

Ἄλμα μου! Ἄλμα μου! παρθενικὴ καστανοκόμη
ὅποταν ἐκχύνεται εἰς τὴν θείαν σου ἡ στοργή!
δρυσώδη κάλυψ, δὲν σὲ ἐφίλησε φῶς ἀκόμη,
σὲ ναυορίζει εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἡ ἀγῆ.

ΒΙΒΛΙΑ

Ἐκ τῆς πρὸ ὀλίγου ἐκδοθείσης λογοδοσίας τῶν ὑπὸ τοῦ ἐπικόρου τῶν ἐν
πολέμῳ τραυματιῶν Συλλόγου παραγγιμένων ἀπὸ τῆς συστάσεως του μέχρι
τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος ἔτους, καταφαίνεται ἡ τε μεγάλη χρησιμότης
αὐτοῦ καὶ ἡ νοσηρὸν καὶ περαιομένην διεύθυνσιν, ὅς ἦν διετέλεσε.

Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἡ Ἑλλὰς οὐδένα ἐπίσημον πόλεμον
διετήρησεν, ὅπως λειτουργήσῃ ἐν πλήρει ἀναπτύξει ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς
Σταυρὸς· οὐχ ἦτον αἰσιότερα παρήγε τὴν συνδρομὴν του κατὰ τὰς συχναῖς
ἀνωμαλίας καὶ ἐνόητους συγκρούσεις, ὅσαι ἔλαβον χώραν ἐπὶ τῶν ἑλληνι-
κῶν χωρῶν τῆς γείτονος ἐπικρατίας. Οὕτως κατὰ τὴν Κρητικὴν ἐπανάστα-
σιν ἐνοπλιον ἐξέγερσιν τῶν ὁμοίων ἐπαρχιῶν τοῦ 1878 συνέστησεν ἀμέ-
σως Νοσοκομεῖα ἐν Γιαννινοῦ, Νέᾳ Μυτιλήνῃ καὶ Σκιάνῳ, εἰς ἃ πλέον τῶν
150 τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν ἐνοσηλεύθησαν, πρὸς δὲ δαπάναις αὐτοῦ ἐνο-
σηλεύθησαν ἑτεροὶ 150 τραυματῆται καὶ ἀσθενεῖς ἐν τῇ ἐνταῦθα Δημοτικῇ
Νοσοκομίῳ «Ἐλπίς».

Κατὰ τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος γενομένην εἰσόδον τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ
εἰς Θεσσαλίαν, καθήρτισε Νοσοκομεῖον ἐκ 50 κλινῶν, ὅπερ ὅμως, ἐπανα-
κάμψαντος σχεδὸν ἀμέσως τοῦ στρατοῦ εἰς Φθιώτιδα, δὲν παρίστη ἀνάγκη
νὰ λειτουργήσῃ, δι' ὃ καὶ διελύθη.

Ἐπίσης κατὰ τὸ 1881 καθήρτισε Νοσοκομεῖα μετ' ὅλων τῶν ἀναγκαί-
οντων εἰδῶν κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν Ἑλλάδα. Κατὰ τὸ
1885 καὶ 1886 ἀπέστειλε τὰ ἀναγκαίουτα εἰς Λάριссαν καὶ Ἄρταν πρὸς
καταρτισμὸν Νοσοκομειῶν εἰς Λάριссαν, Τρίκαλα καὶ Ἄρταν.

Ἄλλὰ καὶ τὰς διεθνεῖς ὑποχρεώσεις του ἐξεπλήρωσε, παρασχὼν εἰς τοὺς
ἐπισυμβάντας ἐν τῇ Ἀνατολῇ πολέμους τὴν συνδρομὴν του. Εἰς τὸν Ρωσο-
τουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1877 ἀπέστειλε πρὸς τοὺς ἐμπολέμους διάφορα
βοηθήματα. Κατὰ τὰς ἐν Αἰγύπτῳ ἐγερματικὰς τοῦ 1882 ἐπέμψε χρημα-
τικὰ βοηθήματα τῷ Ἀγγλικῷ Ἐρυθρῷ Σταυρῷ, ὡς καὶ κατὰ τὸν Σερβο-
βουλγαρικὸν πόλεμον εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἐμπολέμους, καὶ κατὰ τὸν τοῦ
Τορκίνου τῷ Γαλλικῷ Ἐρυθρῷ Σταυρῷ, ἐξασφαλίσας οὕτω τὴν ἐν περι-
πέσει ἀνάγκῃ συνδρομὴν τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν,
ὅπερ εἶνε ἐν τῶν σπουδαιότερων κατορθωμάτων τοῦ Συλλόγου.

Ἐκτελεῖν δὲ τὴν εἰρηγίαν αὐτοῦ κεραιθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐν Γενεῇ συνόδου
ἀρχῆν τῆς παροχῆς συνδρομῆς καὶ βοηθημάτων εἰς τὰς κοινὰς συμφορὰς
τὰς ἀνεξαρτήτους τοῦ πολέμου, προσέθλην ἀρωγὰς καὶ παρήγορας εἰς πᾶ-
σαν τοιαύτην ἐνοσηρῶσαν ἐν ἡμῶν τῇ πατρίδι. Διέθεσε καὶ ἰατροτεχνικὰς
δυστυχεῖς καὶ ἀδύνατους οἰκογενεῖας, ἀναγκασθείσας ἐκ τῶν δαιμόνων τῶν ἐ-
παναστάσεων νὰ καταφύγῃσιν εἰς Ἑλλάδα. Εἰς τὰς ἐκ τῶν σεισμῶν ἐπιε-
λυθούσας καταστροφὰς ἐν Χίῳ, Μεσσηνίᾳ καὶ ἄλλαχοῦ, ἐκ τῶν πρώτων ἔ-
σπευσε νὰ παράσῃ τὴν συνδρομὴν του.

Ἐπίσης ἐτε ἐνεόκησαν ἐπιδημῆσαι, πυρκαϊαὶ μεγάλαι, ἐκτροχιάσεις σιδη-
ροδρόμων κτλ. καὶ χέρματα, καὶ φάρμακα, καὶ πᾶσαν ἱατρικὴν περίθαλ-
ψιν ἐπέδαψίλευσε τοῖς παθοῦσι οὐ μόνον κατὰ τὴν Ἀνατολήν, ἀλλὰ καὶ εἰς
ἀποτέροι γῆρας Ἰταλίαν, Ἰσπανίαν Ἰάβαν.

Ἐλπίζομεν δὲ, ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι οἱ μὲν διευθύνοντες τὰ τοῦ Συλ-
λόγου δὲν ἂ' ἀποκάμωσι, ἀλλὰ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ ἐπιτυχίας θὰ
συνεργάσῃ τὸ ἔργον, οἱ δὲ δυνάμενοι θὰ ἐξακολουθήσωσι συντρέχοντες ἔρ-
γον τοσοῦτον φιλόνηρον καὶ χριστιανικόν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ. ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙ-
ΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ, ὑπὸ Ἄλεξάνδρου Ρ. Παγκαθῆ μετὰ πολ-
λῶν εἰκότων καὶ πινάκων. Τεύχος Α. Ἐκδότης Ἀρσένου Κωνσταντι-
νίδης. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφεῖου τῶν Καταστημάτων Ἀνάστη
Κωνσταντινίδου 1888. Ὁμολογουμένως δυνάμεθα νὰ συστησωμεν εἰς τοὺς
φιλομουσικούς χρησιμώτατον ἅμα καὶ τερπνότατον σύγγραμμα, τὸ Ἀρχαιο-
λογικὸν τοῦτο Λεξικόν, περιέχον ἐν συνόψει πᾶν τὸ ἐνδοξόν ἐκ τῆς ἐλ-
ληνικῆς ἀρχαιότητος, καὶ ἀφορῶν τὴν γεωγραφίαν, τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν,
τὴν ἱστορίαν τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τέχνης, τὸν πολιτικὸν καὶ τὸν οἰ-
κιακὸν βίον, ἐκτεινόμενον δὲ καὶ μέχρι τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουσι
σχέσιν πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα. Τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπιδιώκει ὁ κ. Ἀ-
λεξάνδρος Ρ. Παγκαθῆς, οὗ τὸ ὄνομα ἀναπολεῖ σιερὰν ὄλην καλλίστων
πνευματικῶν ἔργων, ἠρώσθη εὐστόχως καὶ κριτικῶς ἐκ τῶν δοκιμοτάτων
εὐρωπαϊκῶν πηγῶν. Σημειωτέον, ὅτι τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐγένετο παρ' ἀν-
δρὸς σοφοῦ, ἰδίας ἔχοντος περὶ παντὸς πεποιθήσεις ἐκ μακρῶν καὶ ἐμρι-
θῶν μελετῶν. Τὸ κείμενον ἐπιλουτίσθη διὰ πολλῶν, εἰς χιλιάδα σχεδὸν συμ-
ποσμημένων, εἰκότων ἀριστὰ εἰργασμένων καὶ καταλλήλων παρενθεθειμέ-
νων. Ἐννοεῖται, ὅτι αἱ εἰκόνας αὐταὶ ἐλήφθησαν ἐξ ὑφισταμένων μνημείων.
Ἠροθητόμεν εἰς τὰ ἀνωτέρω τὴν παρατήρησιν, ὅτι τὸ ἔργον εἶνε γραμμ-
μένον εἰς τὴν ὠραίαν, σαφῆ καὶ ἐπιχρῆμιτον ἐκείνην γλῶσσαν, δι' ἣς τόσα
ἄλλοτε συνέγραψαν ἀριστουργήματα ὁ γηραιὸς Νέστορ τῆς νεοελληνικῆς φι-
λολογίας.

Τὸ ὄλον Ἀρχαιολογικὸν Λεξικόν, εὐ ἔχομεν ὑπ' ὄψει τὸ Α'. τεύ-
χος ἐκ σελίδων 32, θέλει ἀπαρτισθῆ ἐκ 50 τευχῶν, ἕκαστον τῶν ὁποίων
τιμᾶται ἐνὸς γράμου. Οἱ βουλομένοι ὅμως νὰ ἀποκτήσωσι τὸ ὄλον σύγ-
γραμμα, ἦτοι καὶ τὰ 50 τεύχη εἰς τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῆς τιμῆς, δύναται
νὰ δώσωσι προκαταβολικῶς ἐφάπαξ μόνον τριάντονα φράγκα, ἀπειθου-
μένοι πρὸς τὸν φιλόκαλον καὶ προδευτικὸν ἐκδότην κ. Κωνσταντινίδην.

La Nation Armée. Ἰπὸ τοῦ κ. Σ. Σκληροῦ ἀνθυπολογαγοῦ τοῦ
περικεῖτο ἀγγέλλεται ἡ μεταφράσις τῆς πολυσυμάντου στρατιωτικῆς ταύτης
πραγματείας τοῦ στρατηγοῦ Von Der Goltz, ἄλλοτε γενικοῦ διοικητοῦ τοῦ
Γερμανικοῦ Ἐπιτελείου, ἠδὲ διοργανωτοῦ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ. Ἄ-
ξιος τῶν ἐπαινῶν τυγγάνει ὁ εὐπαίδευτος ἡμέτερος ἀξιωματικὸς, ὅστις
δὲν ἐφείσθη οὐδενὸς κόπου, ὅπως παράσῃ εἰς τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ βι-

Ἐκ τούτου δι' ἐνὸς ἄλματος ὁ ποιητῆς μεταπηδᾷ εἰς
ἕτερον ποίημα ἐπιστημονικόν ὅμως, τὸ ὅποιον πραγμα-
τεύεται «τὰ νοσήματα τῆς ψυχῆς» καὶ τὸ ὅποιον κατα-
λήγει, ὅτι «καλῶς δὲν βαινῶμε» ἐδῶ οὐδὲ ὅλως». Τὰ νοσή-
ματα τῆς ψυχῆς ἡμεῖς νομίζομεν, ὅτι ἔπρεπε ἄλλος νὰ
ἐξετάσῃ καὶ οὐχὶ ὁ ποιητῆς «τῶν πρώτων ποιημάτων»
κ. Στέλιος, ὅστις εἶνε πρόσωπον μᾶλλον ἐπέχον παθητικὴν
θέσιν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ.

Ἐνταῦθα παύω τὴν ἀνάλυσιν, ἀγαπητὲ Κόμη, καὶ
μετὰ τῆς παρούσης μου ἐπιστολῆς σοὶ ἀποστέλλω καὶ τὸ
βιβλίον διὰ νὰ ἐντροφήσῃς σὺ αὐτὸς εἰς τὸ ἐξοχον τοῦτο
φιλολογικόν προτόν. Σὲ παρακαλῶ νὰ τὸ διαφυλάξῃς ἀ-
κέραιον διὰ νὰ τὸ στείλωμεν καὶ εἰς τὸν ποιητικὸν δια-
γωνισμὸν τῆς Δ' Ὀλυμπιακῆς Ἐκθέσεως. Εἶνε ὡς σοὶ εἶ-
πον ἀληθὴς θησαυρὸς καὶ ἐπειδὴ ἐνταῦθα μετὰ τὰς κλο-
πὰς τῶν στρατιωτικῶν ταμείων καὶ τοῦ Δημοσίου θησαυ-
ροῦ ὑπάρχει φόβος μήπως κλαπῆ, σοὶ τὸν παραδίδω μὲ
τὴν συμφωνίαν νὰ τὸν φυλάξῃς ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην
καὶ οὐχὶ ὡς ἐφόλαξ τὴν παρακαταθήκην τῶν τριακοσίων
χιλιᾶδων δραχμῶν ὁ κ. Βλαχάνης.

Ἐρρωσο Ὁλοως ἡμέτερος
Τσοπαναίως

A Mademoiselle
EFFIE E.
LUNDI.
Vous mettez a la fin de votre lettre a Melle Frym cette phrase
frappée au coin de bon sens e je me tais. Si vous aviez bien voulu
la mettre tout-a-fait au commencement, et supprimer le reste de l'e-
pitre, les Muses ne s'en plaindraient pas.
H I F F E.

ΦΟΛΑΙ
Ἄφοῦ ἡ ἀστynomία ἔλαβε τὰ μέτρα τῆς κατὰ τῶν κυ-
νῶν, σημαίνει, ὅτι ἀπειλούμεθα ὑπὸ τῆς λύσεως. Πρὸς
πρόληψιν ἀπεικταίου τινὸς ἐλάθρομεν καὶ ἡμεῖς τὰ μέ-
τρα μας καὶ ἀρχίζομεν πάλιν παρέχοντες... φόλαι

Αἰ μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεις ἡμῶν κινδυνεύουσι νὰ
καταστῶσιν ἀνωμαλιότερα καὶ ἀπὸ τὰς ὁδοὺς τῆς κλασι-
κῆς μας πρωτεύουσας. Ἡ διορισθεῖσα λοιπὸν ἐπιτροπὴ
δὲν θὰ ἀρῇ τὸν Σταυρὸν, καὶ δὲν θὰ τὸν κομίσῃ εἰς
τὸν Σουλτάνον, ἕνεκα τῶν διωγμῶν οὓς ὑφίστανται οἱ
ὁμογενεῖς ἡμῶν ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως. Δὲν
εὐρίσκομεν τὸ πρᾶγμα φυσικόν. Ἐπρεπε καὶ ἡμεῖς νὰ
σταυρώσωμεν τὸν Σουλτάνον, ἀφοῦ ἡ Κυβερνήσις του
σταυρῶνει τοὺς ὁμογενεῖς μας.

Καὶ μίχ σύμπτωσις!
Εὐθὺς ὡς ἐγνωσθῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτι ἕκτα-
κτος ἀποστολὴ θὰ ἐκόμιζεν αὐτόθι τὸν πρὸς τὸν Σουλ-
τάνον Μεγαλόσταυρον ἐξεδόθη διαταγὴ ἐπίσημος δι' ἣς
τιμωροῦνται αὐστηρῶς ἐκεῖνοι αἱ Ὄθωμανίδες, αἵτινες δὲν
φοροῦσι γιασηάκιον καὶ φρετζέν.

Ἄστυνόμος

© ΦΑΤΟΓΡΑΦΙΑΣ εκ φωτογραφίας ληφθείσας από την Διεύθυνσιν της Αστυνομίας των Παρισίων.

όλιον τόσον επωφελέει. Εύελπιστοῦμαι, ὅτι οἱ τε κ. κ. ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ θὰ σπεύσωσι ν' ἀποκτήσωσι βιβλίον, ὃ ἡ χρησιμότης τυγχάνει ἀναμφισβήτητος.

ΦΡΡΙΤΤ ΦΛΑΚΚ Ἰουλίου Βέρν μεταφρασθὲν ὑπὸ Περικλέους Μελλεάγγελου Ἀθανασίου.

ΕΞΕΔΟΘΗ φυλλάδιον τῆς διαχειρίσεως τοῦ Κομητᾶτος τῶν ἀπόκρουσιν τοῦ ἔτους 1888.

ΤΑ ΔΥΟ ΡΟΔΑ. Τὸν πλήρη τρυφερότητος τοῦτον τίτλον φέρει ὥραϊον, ὡς γνωστὸν, ἀσμάτιον τοῦ κ. Γεωργίου Δροσίνη. Τὸ ἀσμάτιον τοῦτο ἐτονήσθη ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Δούκα λίαν ἐπιτυχῶς καὶ δύναται νὰ τραγηθῆθῃ ἐν μονωδίᾳ ἢ δωοδίᾳ μετὰ συνοδείας κλειδοκουμβάλου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ. Ἐξεδόθη τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας τοῦ κ. Σπ. Λάμπρου καὶ τὸ 34 τεῦχος. Εἶνε τετυπωμένον λίαν φιλοκάλλως, περιέχον καὶ καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ Τῆς πινακοθήκης τῆς Ἐστίας ἐδημοσιεύθη καὶ τὸ τεῦχος τοῦ Δ' μέρους περιέχον 7 εἰκόνας ὥραιότητος.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ - ΑΙΓΙΟΥ - ΠΑΤΡΩΝ

	1	3	33	2	4	32
Πειραιεὺς ἄν.	7 π	10.50π	4 μ	Πάτραι ἄν. 7 —	11.40π	—
Ἀθῆναι "	7.35	11.20	4.32	Αἴγιον "	9.15	1.35
Κόρινθος "	11.30	2.47μ	8.50	Κόρινθος "	1.40	5.90
Αἴγιον "	4.10μ	6.30μ		Ἀθῆναι ἄφ.	5.28	8.45
Πάτραι ἄφ.	6.10μ	8.10μ		Πειραιεὺς "	6. —	9.12

ΓΡΑΜΜΗ ΝΑΥΠΛΙΟΥ - ΑΡΓΟΥΣ - ΜΥΛΩΝ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ

202

203

Ναύπλιον ἄν. 10 — π μ.	Κόρινθος ἄν. 3.05 μ. μ.
Ἄργος " 10.45 Ἐκ Μύλων 10.10	Ἄργος " 5.45 Διὰ Μύλ. 2.50
Κόρινθος ἄφ. 1.12	Ναύπλιον ἄφ. 6.15

Αἱ Ἀμαξοστοιχίαι 1, 2, 32, 33, 202, 203 σταθμεύουσιν εἰς ὅλας τὰς Στάσεις καὶ τοὺς σταθμοὺς. Αἱ Ἀμαξοστοιχίαι 3 καὶ 4 μόνον εἰς τοὺς Σταθμοὺς Μεταξὺ Κορίνθου-Συλοκάστρου, Αἰγίου-Πατρῶν, καὶ Ναυπλίου — Ἄργους — Μύλων καὶ ἀντιστρόφως κυκλοφοροῦσιν Ἀμαξοστοιχίαι καθ' ἑκάστην, σταθμεύουσαι καὶ εἰς τὰς Στάσεις συμφέρονος μετὰ ὁρμηολόγιον.

Η ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ «ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ ΓΛΥΚΟΒΥΣΣΙΣ»

ἤρξατο τῆς πωλήσεως τῶν διαφόρων αὐτῆς τυρῶν: Bondons Malakoff, Camembert, Petits Carrés, Vallée du Cèphise καὶ Γλυκόβυσσις.

Οἱ τυροὶ οὗτοι εἶνε ἀγνοὶ καὶ θρεπτικοί, προσίτοι δὲ τοῖς πᾶσι διὰ τὸ εὐωδον αὐτῶν.

Διανικὴ πωλήσις διὰ τὰς Ἀθῆνας εἰς τὸ κεντρικὸν Γραφεῖον τῆς εταιρίας ὁδὸς Πανεπιστημίου ἀριθ. 28.

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς εταιρίας δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον ὁ κύριος Ν. Δ. Ἀρσένης εἰς Ἀθῆνας ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Δημοπρατηρίου. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς εταιρίας ἀποστέλλει δείγματα καὶ τὰς τιμὰς διὰ τοῦ ταχυδρομίου ἅμα τῇ αἰτήσῃ ἐπὶ ἐσωκλείσῃ τιμηματι: 80 λεπτῶν εἰς γραμματόσημα. (Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΥΖΙΑ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος

Τὰ νεώτατα καὶ τελειότατα εἶδη τῆς γραφικῆς ὕλης εὐρίσκονται ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ ὅπερ πλουτιζόμενον ὁσημέραι καθίσταται ἐξάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Περιέχει ἰδιαιτέρον ἐργαστάσιον φακέλλων, δέχεται δὲ παραγγελίας τοιοῦτων ἐπὶ τιμῇ κατὰ 20% εὐθηνότερα τῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἀρισταὶ χαράσσονται ἐν αὐτῷ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ἐκτυπούμενα στιγμιαίως.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ ΓΛΥΚΟΒΥΣΣΙΣ

Διανομὴ γάλακτος εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους συνδρομητὰς πρὸς δρ. 1 κατ' ὄκῳν. ΛΑΧΕΙΟΝ ΔΩΡΕΑΝ ὑπὲρ τῶν συνδρομητῶν.

Κεντρικὸν Γραφεῖον, ὁδὸς Πανεπιστημίου, οἰκία Βαλέτα ἰατροῦ.

Ἵποκαταστήματα ἐν Ἀθῆναις:

Ὀδὸς Πατησίων καὶ ὁδὸς Ξενοφώντος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος.